

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

186. An qui celebrat, vel sumit Eucharistiam, non præmissa confessione casu, quo eam præmittere tenebatur, committat duplex peccatum? Idem est de illo, qui non præmittit contritionem. Et observatur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

Sup hoc pro
Sacerdote
in Altari su
pra lege la
tam doctri
nam Ref.
164. 165. &
166.

hazer un acto de contricion, y luego puede comulgar, y en acabando de comulgar esta obliido à confessarse. Però si antes de llegar à comulgar se uviesse confessado de los pecados que se acordio, y despues de aver tomado el panio para comulgar, se acuerda de algun pecado mortal, que en la Confession se le olvido de confessar, puede comulgar, sin hazer acto de contricion, proponiendo de confessarse à su tiempo: y la razon es, porque el Concilio Tridentino *sess. 14. cap. 7.* determina, que los, que tienen conciencia de pecado mortal, se confessien antes de llegar à comulgar; y aviendo hecho esto, y no aviendosse olvidado al hombre los pecados por culpa suya, y estando en ocasion, que si levantasse à confessar, daria nota, y e scandalo, no està obligado à levantarse, y assi puede comulgar. Però, porque en el otro caso, que ariba, diximos, no precedio la Confession sacramental, està obligado hombre à mas que esto, que es à confessarse en acabando de comulgar, y hazer un acto de contricion antes de la Comunión. esta doctrina es de Autores graves, aunque no està impresa: y deveffe notar, porque los Doctores, que an escrito sobre este punto, no hazen distincion alguna entre el hombre, que llega à comulgar aviendosse confessado, y el que llega no aviendosse confessado.] Hæc ille, que in gratiam curiosorum adnotare volui.

RESOL. CLXXXVI.

An qui celebrat, vel sumit Eucharistiam, non præmissa confessione casu, quo eam præmittere tenebatur, committat duplex peccatum?

Idem est de illo, qui non præmittit contritionem.

Et observatur eum, qui intuitu reverentia Sacramenti Eucharistia prohibito aliquo positivo ad hoc humano sumere Eucharistiam; (ut prohibetur excommunicatus, & non jejunos, & qui ob aliquod speciale peccatum prohibetur quasi indignus.) eam sumit in statu peccati mortalis, non committere duo peccata mortalia, sed unum tantum numero? Ex part. 9. tract. 3. Ref. 32.

Sup hoc infra in c. 7.
Ref. 56. §. 1.
& in tom. 2.
ti. 1. ex Ref.
149. §. Nota
etiam.

§. 1. **R**espondeo negativè cum Caspensi in *Cur. Theolog. tom. 2. tract. 2. disp. 9. sect. 2. num. 28.* ubi asserit, illum, qui culpabiliter accedit ad hoc Sacramentum, non præmissa Confessione sacramentali, non committere duo peccata mortalia, sed unum duntaxat. Ratio est; quia Præceptum præmittendi Confessionem ante Eucharistiam, propriè non est positivum, sed negativum; non enim obligamur ad confitendum per se ratione Confessionis; sed per accidens ratione Eucharistie sumenda: quia propriè Præceptum hujusmodi est, ne quis indignè, & sine debita probatione accedat ad Sacramentum; unde fit, unum solum peccatum committi, scilicet, indigna susceptionis Eucharistie: quia ubi est unum propter aliud, est unum tantum. Idem etiam docet Trullench. *de Sacram. lib. 3. cap. 6. dub. 4. num. 25.* & Sotus in *4. dist. 18. q. 1. art. 4.* & idem est de illo, qui non præmittit contritionem, ut optimè advertit contra eundem Sotum, Vasquez hic *disp. 208. cap. 3. num. 34.* Ratio est: quia Præceptum præmittendi Confessionem, & contritionem, non tam est propter ipsa, quam propter Eucharistiam: unde non tam est affirmativum, quam negativum, de non accedendo ad Eucharistiam absque hac debita probatione: non igitur peccat, non conterendo, aut non confitendo, & iterum, accedendo ad Eucharistiam; sed semel peccat, accedens absque contritione, & Confessione prævia. Et hæc omnia docet etiam Cornejo in 3,

part. D. Thome, tract. 4. quest. 80. *disp. unica, dub. 2. quest. 4.* Vide etiam Ochagaviam *de Sacram. Euchar. tract. 2. quest. 8. num. 6.* & quest. 9. num. 11. & me citato, Leandrum *de Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 8. §. 8. quest. 16.*

2. Observa etiam hic obiter cum Hurtado *de Sacrament. disp. 9. difficult. 1.* & aliis, eum, qui intuitu reverentia Sacramenti Eucharistie, prohibitus præcepto aliquo positivo, adhuc humano, sumere Eucharistiam, (ut prohibetur excommunicatus, & non jejunos, & qui ob aliquod speciale peccatum prohibetur quasi indignus,) eam sumit in statu peccati mortalis, committere duo peccata mortalia; sed unum tantum numero: quia, quamvis sumptio illa ex duobus titulis sit peccatum mortale, nempe, & quia est transgressio illius præcepti positivi, & quia est transgressio præcepti naturalis divini non sumendi Eucharistiam in statu peccati mortalis; nihilominus quia uterque iste titulus eodem modo opponitur religioni, quia eodem modo est contra reverentiam Sacramenti; idè est idem specie peccatum, & etiam est idem numero: quia non est, unde malitia numero multiplicetur; quia materia est eadem numero, & non respiciens diversa extrinseca, imò nullum, quia est absoluta, nullum extrinsecum respiciens.

RESOL. CLXXXVII.

Petrus in confessione accusavit se decies adulterasse, sed postea cognovit se quinque tantum in peccatum adulterij incidisse; quaritur, an quando denuo confiteatur, debeat certum numerum declarare, & dicere se tantum quinque peccasse?

Et hæc Resolutio est generalis in aliis peccatis? Ex part. 2. tract. 17. & Misc. 3. Refol. 25.

§. 1. **M**artinus Bonacina ubi *infra* ait hanc difficultatem nullum expressis verbis declarasse, sed ego invenio ad illam affirmativè respondere Joannem Yribar in *4. sentent. dist. 17. disp. 57. sect. 8. tom. 2.* ubi querit, Quid juris, si peracta confessione occurrant memoria aliqua peccata mortalia, quorum in foro illo non meminit; & respondit, Quòd si error in assignando numero fuit notabilis, tenetur penitens denuo forum repetere, & illa explanare. Ut ex. c. si bis, vel ter mæchatus est, & confessus est se decies mæchatum fuisse, devincitur iterum confiteri. Sic ille.

2. Sed mihi proflus placet opinio contraria Bonacinae *de Sacram. disp. 5. q. 5. sect. 2. punct. 3. num. 3.* nam si bona fide majorem numerum peccatorum mortali in confessione expressit, non solum tenetur repetere confessionem, ut pote validam, & integram formaliter, verum neque tenetur errorem majoris numeri confiteri. Ratio est, tum quia peccata sua confessioni semel subjevit, eorumque abolitionem obtinuit à Confessario, judicium ferente circa minorem numerum in majori contento, tum quia secunda confessio esset potius exculatio, quam accusatio. Nec valet dicere, quod in tali casu deciperetur confessarius in materia gravi; nam Respondeo quòd sic penitens deciperet confessarium, non formaliter, sed tantum materialiter in sui præjudicium, & incommodum; nam ratione majoris numeri expressi, major penitentia fuit illi à Confessario injuncta. Hæc sunt rationes Bonacinae pro sua firmanda opinione, quam etiam ex nostris docuit P. D. Marcellus Megala in *1. parte institutionum confessor. lib. 5. cap. 18. n. 10.* ubi postquam dixisset ex communi sententia DD. quòd si quis in confessione